بهار فستیوال

بهار فستیوال

ویژه نامه بهاری

تئاتر فستیوال

بهار فستیوال

فهرست

- بهاری شدن مرد عمل می خواهد ، به ویژه در تئاتر / سرمقاله ۳
- مروری بر جشنواره های تئاتری سال ۱۳۹۴ / گزارش ۴
- چیستا یثربی : «سال ۹۵ برای من سال برگشت به فعالیت های تئاتری ام است.» / مصاحبه ۱۰
- محمود یوسفی مدیر تماشاخانه دراما : «خصوصی سازی تئاتر تهران نیاز به مدیریت و آسیب شناسی دارد.» / مصاحبه..... ۱۲
- سارا داروفروش مدیر تماشاخانه فنی زاده : «در سال ۹۵ روی تبلیغات و برگزاری کارگاه های آموزشی تمرکز خواهیم کرد.» / مصاحبه ۱۴
- الهام شعبانی : بازیگری و طراحی لباس را عاشقانه انجام می دهم . / مصاحبه ۱۶
- شاهین چگینی مدیر تماشاخانه استاد مشایخی : «بخش خصوصی نیاز به تعاملی مثبت با بخش دولتی دارد.» / مصاحبه ۲۰
- میلاد شجره مدیر تماشاخانه موج نو : «نکته روشن تئاتر سال گذشته را فعالیت سالن های خصوصی می دانم.» / مصاحبه ۲۲
- سارا اسکندری : نمایش «هملت» و «اتاق ورونیکا» را بیشتر از سایر کارهایم دوست دارم ./ مصاحبه ۲۴
- گزارشی از نظرسنجی انتخاب برترین نمایش سال ۱۳۹۴ / گزارش ۳۰

بهاری شدن مرد عمل می خواهد ، به ویژه در تئاتر

بهار یعنی شروع دوباره و یعنی بروز و فعلیت یافتن همه ی آنچه بالقوه بوده و منتظر اعتدال بهاری برای فعلیت یافتن و بروز و ظهور یافتن ؛ و طبیعی است که ما نیز چون بخشی از طبیعت ، بهار را دریابیم و دل و جان و دست و عمل مان را به بهار بسپاریم و مرد عمل گردیم و بهاری .
و برای ما اهالی تئاتر نیز بهار باید نقطه تحول باشد و دست به کار شدن و نو شدن و عمل کردن ، به جای حرف زدن . و وقتی روز جهانی تئاتر نیز در بهار باشد، وظیفه ما دوچندان می شود .
اساسا نامگذاری روزها فلسفه ای جز این نمی تواند و نباید داشته باشد : بهاری شدن !
ما اگر روزی را به نام تئاتر نامگذاری کرده ایم (یا کرده اند !) جز برای این اهداف نیست : نو شدن ،اعتدال ، تلاش ، عمل به جای حرف و حرف و با نگاهی به عقب رو به جلو رفتن .
و تلاقی این روز با بهار و نوروز باید همه ی ما اهالی تئاتر را در هر جغرافیایی از این عالم ، بهاری کند و مانند طبیعت ما را نیز دست به کار شکوفه زدن کند به امید میوه و ثمر و برگ و بار .
که اگر این روز بهاری مزین به نام این هنر ناب ما را به شکوفه دادن و در پی آن برگ و بار دادن سوق ندهد ، بی شک ، زمستان و سردی ریشه ها را خشک خواهد کرد و از تئاتر ما چیزی جز درختی سرمازده باقی نخواهد ماند که باد هر تکه اش را به سویی خواهد برد .
پس بیائید به مناسبت بهار و روز جهانی تئاتر ، بهاری باشیم و شکوفه دهیم و مرد عمل باشیم !
گر مرد رهی دم مزن از دوری و دیری
زیرا که رسیدن هنر گام زمان است ...

مروری بر جشنواره های تئاتری سال ۱۳۹۴

هرساله جشنواره های متعددی که برخی سالانه و برخی دوسالانه هستند، در کشور برگزار می شوند. گاها نیز جشنواره هایی متولد می شوند که مدت حیاتشان بیش از چند دوره به طول نمی انجامد و پس از چند دوره برگزاری دیگر نام و نشانی از آن ها نمی شنویم. در کنار جشنواره هایی که توسط بخش دولتی برگزار می شوند، شاهد برگزاری جشنواره هایی توسط بخش خصوصی نیز هستیم مانند دو فستیوال میکرولیو و مونولیو که توسط گروه تئاتر لیو به سرپرستی حسن معجونی برگزار می شود. در سال ۹۴ فستیوال میکرولیو که به ارائه ی آثار میکرو تئاتر می پردازد پس از چند سال دوباره شروع به فعالیت کرد و مونولیو هم فستیوالی فصلی است که امسال در فصل های پاییز و زمستان برگزار شد. مسلما جشنواره هایی که توسط بخش خصوصی برگزار می شود مخاطبان محدودتری نسب به جشنواره های دولتی دارند اما برخی از جشنواره ها که به صورت بین المللی برگزار می شوند، هر ساله هنرمندان بسیاری را از کشورهای دیگر به ایران می کشانند و در کنار مخاطبان بین المللی، مخاطبان بسیاری را نیز از سراسر ایران به دور هم جمع می کنند. در ادامه با هم به مرور ۷ جشنواره ای که در سال ۹۴ برگزار شده اند، می پردازیم.

جشنواره بین المللی تئاتر فجر / سی و چهارمین دوره

جشنواره ی تئاتر فجر قدیمی ترین جشنواره ی ایران بعد از انقلاب اسلامی است که هر ساله در ایام دهه ی فجر برگزار می شود . دبیری سی و چهارمین دوره از این جشنواره را که از یکم تا دوازدهم بهمن در تهران برگزار شد ، دکتر سعید اسدی بر عهده داشت . اسدی که بیشتر وجهه ای آکادمیک او مورد توجه است ، تلاش کرد به جشنواره ی فجر نظم ببخشد که بر اساس بازخوردی که از سوی شرکت کنندگان حاضر در جشنواره مشاهده کرده ایم ، نشان داد که توانسته به هدف خود دست یابد .

در جشنواره ی امسال شاهد اضافه شدن دو بخش به جشنواره بوده ایم ، اضافه شدن بخش گریم به مسابقه تئاتر ایران و بخش به علاوه تئاتر فجر . بخش به علاوه تئاتر فجر در واقع به منتخبی از نمایش هایی که در در سال ۹۴ در سالن های خصوصی اجرا شده اند و در ایام جشنواره ، در همان سالن ها دوباره به روی صحنه رفتند ، می پردازد .

از رخدادهای مهم این دوره از جشنواره می توان به بازگشایی تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر پس از بازسازی اشاره کرد . همچنین امسال بزرگداشت چهل و سومین سال بازگشایی مجموعه تئاتر شهر در سالن اصلی این مجموعه با حضور داریوش فرهنگ که جزء اولین بازیگرانی بود که با نمایش «باغ آلبالو» به کارگردانی آربی آوانسیان به روی صحنه سالن اصلی رفت ، برگزار شد .

در سی و چهارمین دوره جشنواره تئاتر فجر نیز همچون سال های گذشته از مقام علمی و هنری تعدادی از چهره های تئاتر کشور تجلیل شد . در اختتامیه جشنواره که در تالار وحدت برگزار شد از منیژه محامدی ، کارگردان و مدرس تئاتر ، بهزاد قادری ، پژوهشگر و مدرس تئاتر و ایرج صغیری ، نویسنده و کارگردان تئاتر که از پیشکسوتان تئاتر بوشهر است ، به خاطر یک عمر فعالیت در عرصه ی تئاتر تجلیل به عمل آمد .

فجر استانی جشنواره تئاتر فجر همچون سال های گذشته در برخی از استان های کشور نیز برپا بود . استان های آذربایجان شرقی، البرز، بوشهر، خراسان رضوی، فارس و یزد مانند تهران میزبان سی و چهارمین دوره جشنواره تئاتر فجر بودند . در کنار حضور هنرمندان داخل کشور شاهد حضور هنرمندانی از ژاپن ، اسپانیا ، مجارستان ، عراق ، گرجستان ، نروژ ، آلمان و فرانسه بوده ایم تا این گونه ماهیت بین المللی بودن جشنواره نیز نمود پیدا کند .در نهایت نیز سعید اسدی برای دومین سال متوالی به عنوان دبیر سی و پنجمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر منصوب شد.

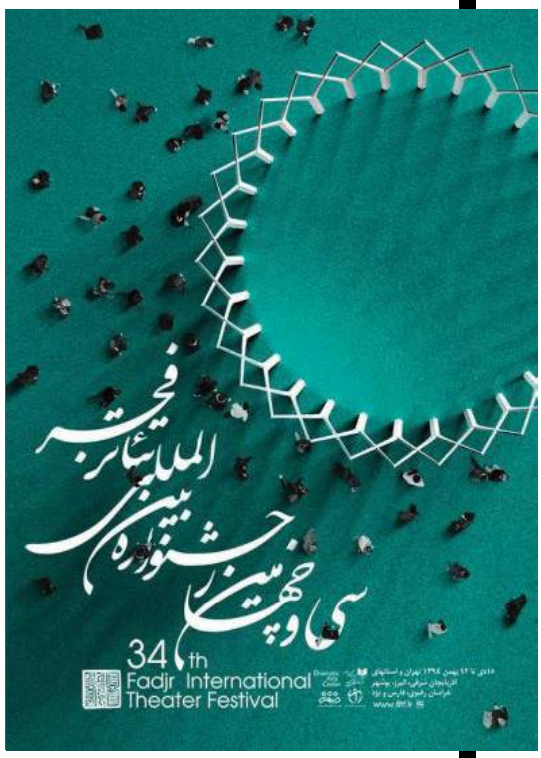

جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان / بیست و دومین دوره

بیست و دومین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان با شعار «بچه‌های امروز، تماشاگران خلاق» همچون بیست و یکمین دوره این رویداد هنری در شهر تاریخی همدان برگزار شد . دبیری این دوره از جشنواره را که از تاریخ نهم تا چهاردهم مهر ماه برگزار شد ، شهرام کرمی بر عهده داشت .

جشنواره تئاتر کودک و نوجوان شامل بخش های مختلفی همچون مسابقه تئاترکودک ، مسابقه تئاتر نوجوان ، تئاتر بین‌الملل ، تئاتر خردسالان ، تئاتر دانش‌آموزی ، مسابقه تئاتر خیابانی و مسابقه نمایشنامه‌نویسی است که برای نخستین بار در این دوره از جشنواره نشان افتخار جشنواره در دو بخش انتخاب بهترین هنرمندان ، نویسنده گان و پژوهشگران و انتخاب بهترین گروه نمایشی به هنرمندان داخل کشور اهدا شد .

همچنین از مرضیه برومند ، نویسنده ، کارگردان تئاتر به خاطر سال ها فعالیت در حوزه ی کودک و نوجوان درمراسم اختتامیه ی جشنواره که در مجتمع فرهنگی بوعلی سینا همدان برگزار شد ، تجلیل به عمل آمد .

در این دوره از جشنواره علاوه بر گروه های داخلی شرکت کننده ، ۱۰ نمایش از کشور های آلمان، فنلاند، استرالیا، ایتالیا، هندوستان، روسیه و قاره آفریقا نیز به رقابت با یکدیگر پرداختند .

بیست و سومین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان مهرماه ۹۵ برگزار خواهد شد ولی تاکنون دبیر آن و اینکه کدامیک از شهرهای کشور میزبانی این رویداد تئاتری را بر عهده خواهد داشت ، مشخص نشده است .

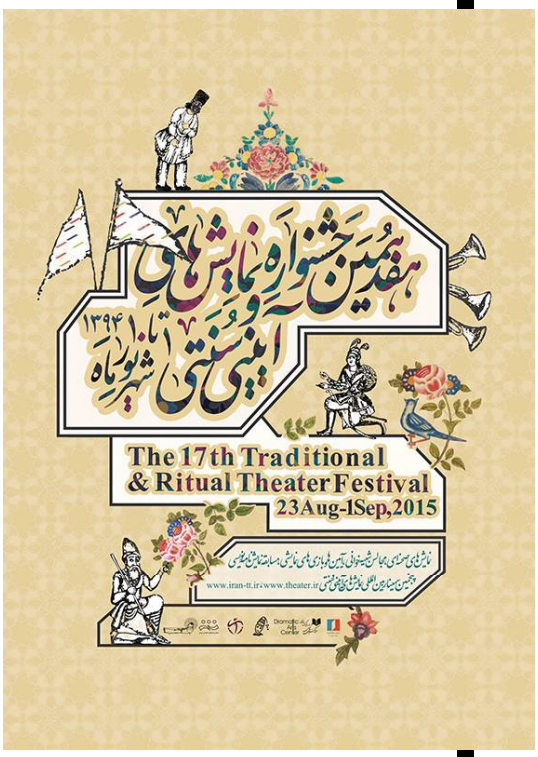

جشنواره نمایش های آیینی و سنتی / هفدهمین دوره

جشنواره نمایش های آیینی و سنتی همچون جشنواره عروسکی تهران - مبارک به صورت دوسالانه و غیررقابتی برگزار می شود و تنها بخش نمایشنامه نویسی شامل مسابقه می باشد که برگزیدگان آن در مراسم اختتامیه جشنواره که در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر برگزار شد ، معرفی شدند . این دوره از جشنواره که داوود فتحعلی بیگی دبیری آن را بر عهده داشت با رویکرد توجه به تئاتر ملی تنها به نمایش های درون کشور پرداخت و در واقع به عنوان جشنواره ملی نمایش های آیینی و سنتی معرفی شد .

این جشنواره شامل بخش نمایش صحنه ای و خیابانی ، نمایش قهوه خانه ای و بخش بازی های نمایشی بود که از یکم تا دهم شهریور ماه در تهران برگزار شد . در کنار بخش های نمایشی جشنواره برای پنجمین دوره ، سمینارهای پژوهشی ای با حضور پژوهشگرانی از هندوستان ، بلژیک ، آلمان ، تاجیکستان ، اتریش ، اندونزی ، لهستان ، فنلاند ، ژاپن و ایران در خصوص آیین و سنت های فرهنگ کشورهای مختلف برگزار شد که در آن به ارائه مقالات و پژوهش های خود در این حوزه پرداختند .

یکی از رویدادهای هفدهمین جشنواره نمایش های آیینی و سنتی ، رونمایی از قدیمی ترین نسخه تعزیه در کتاب « دفتر تعزیه ۱۳» بود که به کوشش دکتر داوود فتحعلی بیگی و مهدی دریایی به انجام رسیده است .

همچنین در مراسم اختتامیه این دوره از جشنواره از سه پیشکسوت نمایش‌های آیینی و سنتی ، حسین مداح‌نیا شمایل‌گردان از شهر شیروان ، عباسعلی جلینی تعزیه‌خوان از سبزوار و داوود داداشی سیاه باز از تهران قدردانی شد .

جشنواره بین المللی تئاتر دانشگاهی / هجدهمین دوره

جشنواره تئاتر دانشگاهی در سالی که گذشت علاوه بر جشنواره بین المللی که آثار آن شامل دو بخش صحنه ای و بین الملل است و از ۲۶ اردیبهشت تا ۹ خرداد در تهران برگزار شد ، شامل بخش دیگری به نام بخش مناطق بود که از ۵ تا ۱۰ اردیبهشت ماه در جزیره کیش برپا شد . در بخش مناطق جشنواره ۲۰ اثر نمایشی از استان‌های گلستان ، سمنان ، خراسان شمالی ، مازندران ، اصفهان ، کهگیلویه و بویراحمد ، هرمزگان ، بوشهر ، فارس و آذربایجان شرقی حضور داشتند . در بخش بین الملل جشنواره نیز علاوه بر دانشجویان ایرانی ، دانشجویانی از اسلواکی ، اسپانیا و ایتالیا نیز به رقابت با یکدیگر پرداختند .

در کنار آثار نمایشی ای که در این دوره از جشنواره به روی صحنه رفتند ، نمایشگاه «نیم قرن پوستر تئاتر» نیز به همت بخش پوستر و عکس هجدهمین جشنواره تئاتر دانشگاهی ایران از ۲۹ اردیبهشت ماه در لابی سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر برپا بود .

و در نهایت برگزیدگان هجدهمین جشنواره تئاتر دانشگاهی که امیر مرسلی دبیری آن را بر عهده داشت در مراسم اختتامیه ای که در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر برگزار شد ، شناخته شدند . بهنام نوایی دبیری نوزدهمین جشنواره تئاتر دانشگاهی را بر عهده دارد .

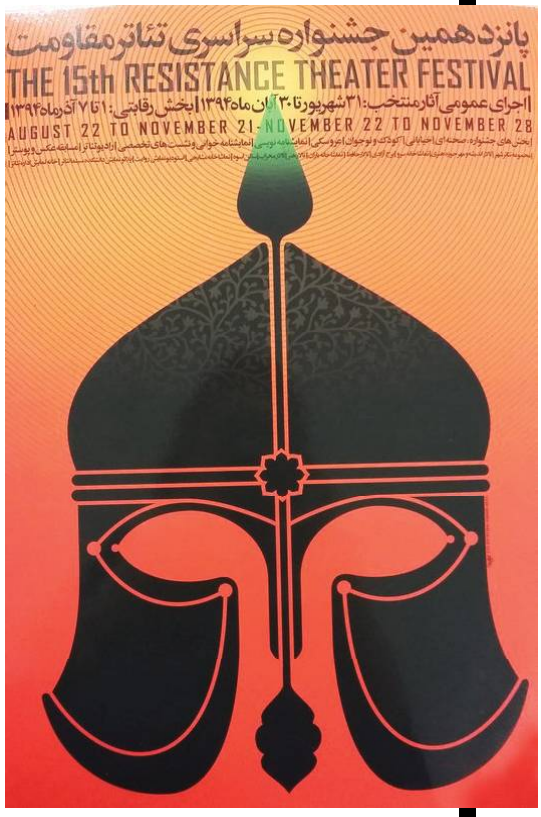

جشنواره سراسری تئاتر مقاومت / پانزدهمین دوره

پانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر مقاومت به همت انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس و بنیاد فرهنگی روایت با دبیری حسین پارسایی در قالب اجرای عمومی آثار منتخب تهران و سایر شهرهای ایران از ۳۱ شهریور ماه ، هم زمان با بزرگداشت هفته دفاع مقدس آغاز شد و تا ۷ آذر ماه ۱۳۹۴ ادامه یافت .

در واقع در بازه ی زمانی ۳۱ شهریور تا ۷ آذر ماه آثار نمایشی دو بخش صحنه ای و خیابانی در شهرهای مختلف کشور به صورت اجرای عمومی به روی صحنه رفتند و در نهایت مرحله نهایی پانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر مقاومت از ۳ تا ۷ آذر ماه در تهران برگزار شد که در مراسم اختتامیه آن در تالار اندیشه حوزه هنری ، برگزیدگان بخش های مختلف معرفی شدند .

مجموعا در بخش نمایش های صحنه ای که در قالب ۴ دوره اجرای عمومی معرفی شدند ۳۰ نمایش و در ۳ دوره اجرای عمومی بخش نمایش های خیابانی ۱۷ اثر از شهرهای مختلف کشور اجرا شدند .

در فراخوان این دوره از جشنواره علاوه بر بخش هایی که سابقا در جشنواره وجود داشت ، بخش ویژه فاجعه «مِنا» در دو بخش صحنه ای و محیطی نیز منتشر شد . همچنین این دوره نخستین دوره‌ای است که بخش عکس به دبیری مهدی آشنا ، در جشنواره گنجانده شد و نمایشگاه عکسی نیز در خانه هنرمندان برگزار شد .

و در نهایت شاید بتوان مهم ترین رخداد پانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر مقاومت را احداث تماشاخانه سرو با ظرفیت ۱۶۰ نفر دانست .

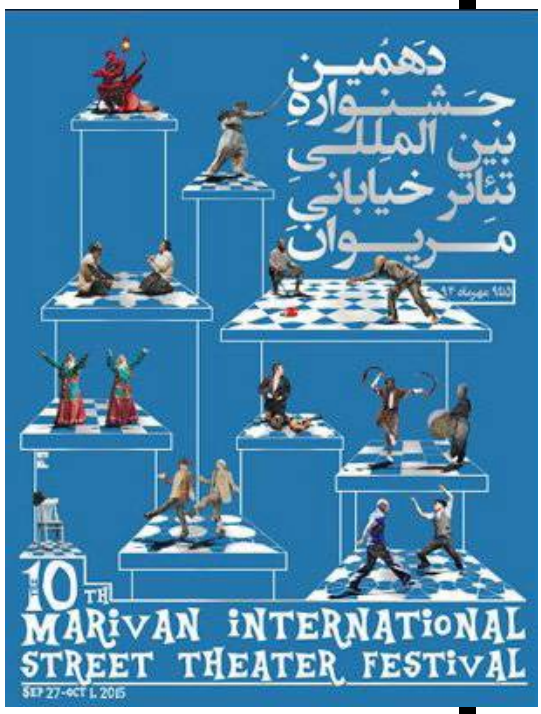

جشنواره بین المللی تئاتر خیابانی مریوان / دهمین دوره

جشنواره بین المللی تئاتر خیابانی مریوان که در واقع تخصصی ترین جشنواره تئاتر خیابانی کشور است ، دهمین دوره آن به دبیری حجت‌الاسلام رحیم جعفری از ۶ تا ۹ مهر ماه در مریوان برگزار شد و آثار حاضر در جشنواره در ۱۴ نقطه شهر مریوان و روستاهای آن اجرا شدند .

در این دوره از جشنواره ۲۲ اثر در بخش آزاد ، ۷ نمایش آیینی سنتی ، ۳ اثر در بخش پژوهش و ۴ اثر خارجی از کشورهای ایتالیا ، اسپانیا ، آذربایجان و یونان اجرا شدند که برنامه ی ویژه این دوره از جشنواره اجرای نمایش «فرشته‌ماهی‌ها در خاک» با موضوع شهدای غواص و همزمان با هفته دفاع مقدس بود .

جشنواره تئاتر شهر / چهارمین دوره

جشنواره تئاتر شهر که از سوی معاونت هنری سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران برگزار می شود ، امسال چهارمین دوره خود را از ۲۶ شهریور ماه تا ۱ مهر به دبیری شهرام کرمی در تهران پشت سر گذاشت .
جشنواره تئاتر شهر شامل بخش های تئاتر کودک و نوجوان ، تئاتر باران (دینی) ، تئاتر خیابانی ، مسابقه نمایشنامه‌نویسی و نمایشنامه‌خوانی و مدرسه تئاتر می شود . بخش عکس مدرسه تئاتر که رضا موسوی مسئول آن بود ، یک رالی عکاسی در دو بخش صحنه ای و خیابانی برگزار کرد که در آن حدود ۵۰ عکاس به رقابت با یکدیگر پرداختند .
همچنین مدرسه تئاتر جشنواره ماحصل کارگاه‌های تئاتر شورایی خود را که زیر نظر آرین رضایی برگزار شده اند را در قالب یک بخش ویژه با عنوان رپرتوار تئاتر شورایی به نمایش گذاشت .
همزمان با مراسم اختتامیه چهارمین جشنواره تئاتر شهر که ۶ مهر ماه در فرهنگسرای اندیشه برگزار شد ، بزرگداشت داوود رشیددی نیز به عمل آمد . همچنین از داوود دانشور هنرمند پیشکسوت تئاتر به پاس سال‌ها فعالیت آموزشی و علمی و تالیف و اجرای نمایش‌های مختلف تقدیر به عمل آمد .

TheaterFestival.ir
TF@theaterfestival.ir
instagram.com/theaterfestival.ir
ویژه نامه بهاری وبسایت خبری تحلیلی تئاتر فستیوال / سال سوم / نوروز ۱۳۹۵

برای اطلاع از تازه ترین اخبار تئاتری ایران و جهان ، کانال تلگرام ما دنبال کنید : telegram.me/theaterfestival

چیستا یثربی :

« سال ۹۵ برای من سال برگشت به فعالیت های تئاتری ام است . »

چیستا یثربی نویسنده و کارگردان تئاتر در سال گذشته با نمایش «فقط به خاطر من» در واقع جزء نخستین کارگردانانی بود که شروع تئاتر در سال ۹۴ را کلید زد . او که خالق آثاری چون «جمعه دم غروب» ، «دادگاه جادویی» ، «مهمان سرزمین خواب» ، «زنی که تابستان گذشته رسید» و ... بوده در سال گذشته به نگارش چند رمان و نمایشنامه مشغول بوده است . در شروع سال جدید گفت و گویی با این هنرمند عزیز کشورمان داشته ایم تا از زبان خودش فعالیت هایی که در سال ۹۴ داشته و برنامه هایی که برای سال ۹۵ دارد را بشنویم و بخوانیم .

چیستا یثربی با بیان این که گویی سال ۹۴ ، سال تئاتر بود ، گفت : ۱۷ فروردین با نمایش «فقط به خاطر من» روی صحنه رفتیم که آن را در جشنواره فجر اجرا رفته بودیم . متاسفانه زمان مرده ای برای تئاتر بود ، سایت فروش بلیت بسته بود و حتی ما امکان پخش پوستر نداشتیم چرا که مکان های فرهنگی هنوز بسته بودند . از اجرا راضی هستم ، با آنکه کسی خبر نداشت ولی بیشترشب ها سالن پر می شد . این کاری بود که حقش بود مردم روی زمین هم بنشینند و ببینند ، چون در جشنواره فجر منتقدان و مخاطبان عادی این کار را ستوده بودند و حق این کار بیشتر از این بود که ۱۷ فروردین اجرا رود .

او در ادامه افزود : درگیر پدیده ای به نام اینستاگرام شدم . برای اولین بار وارد فضای مجازی شدم و توانستم برنده جایزه بهترین نویسنده ی مجازی امسال شوم . جایزه بهترین فعال مجازی را هم به خاطر سه رمان پاورقی اینستاگرامی و ترویج کتاب خوانی در کانال تلگرام گرفتم . باعث شدم بسیاری از دانشجویان من که فقط جوک یا مطالب مربوط به یوگا و آشپزی و ... را می خواندند ، شروع به خواندن و نوشتن در صفحه های خود کنند و نتیجه ی آن را الان می بینم که حتی داستان های نویسنده های دیگر را چند بخش می کنند و در این صفحه ها می گذارند .

کارگردان نمایش «بانویی برای همیشه» با ذکر اینکه سال ۹۴، ۳ رمان و ۴ نمایشنامه نوشته است، گفت: متاسفانه سالن انتظامی قول اجرا به نمایش های «شازده کوچولوی ایرانی»، «کم کم نگاه می کنی» و «دو مرد و یک نیمکت» را داده بود ولی قول شان را عملی نکردند. قرار بود این اجراها را تاجیکستان و کره هم ببریم ولی به دلیل مشکلات مالی این اتفاق نیافتاد.

یثربی در مورد بدقولی هایی که در مورد اجرای نمایش هایش رخ داده است، افزود: متاسفانه «شازده کوچولوی ایرانی» که ما حتی تمرین کرده ایم و قرار بود آن را در اهواز اجرا کنیم، به روی صحنه نرفت. ما در چند شهرستان قرار بود اجرا رویم که لحظه ی آخر اجرا را لغو کردند. اداره فرهنگ و ارشاد آن شهرستان ها همکاری نکردند و علت آن هم فقط مسائل مالی بود یعنی می گفتند باید بازیگر چهره جوان بیاورید تا ما بتوانیم بلیت ۱۰۰ هزار تومانی بفروشیم!

وی در مورد پروژه های خارجی خود گفت: در سال ۹۴ چند پروژه خارجی داشتم. دو بار برای تدریس تئاتر درمانی به آلمان رفتم و نمایش «کم کم نگاه می کنی» برای اجرا در فرانسه، آلمان و اتریش دعوت شده است.

این نویسنده و کارگردان تئاتر همچنین در مورد فعالیت های خود در سال ۹۵ توضیح داد: سال ۹۵ قصد داریم نمایش «کم کم نگاه می کنی» را که تئاتر پرفورمنس و به گونه ای تئاتر درمانی است را کار کنیم. در نمایش «کم کم نگاه می کنی» سه بازیگر برای اولین بار به روی صحنه می آیند و یک بازیگر چهره دارد ولی با آن سه بازیگر من آنچنان کار کرده ام که به اندازه آن بازیگر چهره دیده می شوند. همچنین اگر خدا بخواهد قصد دارم نمایشی به نام «اینستاگرام» را به روی صحنه ببرم. این نمایش درباره ی مزایا و معایب دنیای مجازی است چون هم مزایایی مانند کتاب خوان کردن مردم را دارد ولی در عین حال می تواند خانواده بر هم زن نیز باشد.

چیستا یثربی با بیان اینکه سال ۹۵ برای من سال تئاتر است و پارسال سال دنیای مجازی بود، گفت: می خواهیم سال ۹۵ را با تئاتر «کم کم نگاه می کنی» شروع کنیم. در وهله ی اول برای تهران اقدام می کنیم و بعد آن را به استان های مختلف مانند خوزستان، مازندران و ... می بریم. سال ۹۵ برای من سال برگشت به فعالیت های تئاتری ام است. همین الان چند شهرستان به من پیشنهاد داده اند ولی ما اول تهران اجرا می کنیم. دنبال بهترین سالن برای اجرا هستم و بین گزینه هایی که وجود دارد در حال بررسی هستم تا بهترین را انتخاب کنم.

وی در پایان افزود: همچنین ۳ رمان، ۲ نمایشنامه و ۲ کتاب شعرم نیز برای نمایشگاه بین المللی کتاب منتشر خواهند شد.

TheaterFestival.ir
TF@theaterfestival.ir
instagram.com/theaterfestival.ir
ویژه نامه بهاری وبسایت خبری تحلیلی تئاتر فستیوال / سال سوم / نوروز ۱۳۹۵

برای اطلاع از تازه ترین اخبار تئاتری ایران و جهان، کانال تلگرام ما دنبال کنید: telegram.me/theaterfestival

در چند سال اخیر در کنار سالن های دولتی و نیمه خصوصی تئاتر ، شاهد تاسیس سالن های خصوصی بسیاری در شهر تهران بوده ایم . بقای این سالن ها که با سرمایه شخصی احداث شده اند ، ارتباط مستقیمی با جذب گروه های نمایشی و البته جلب تماشاگر دارد . در سی و چهارمین جشنواره تئاتر فجر شاهد آن بودیم که بخش دولتی برای حمایت از سالن های خصوصی ، بخشی به نام به علاوه تئاتر فجر را به وجود آورد که تماشاخانه های خصوصی می توانستند تعدادی از کارهای خود را در قالب رپرتوار در کنار بخش اصلی جشنواره به نمایش بگذارند . اکنون که سال ۱۳۹۴ به پایان رسیده است با تعدادی از مدیران این تماشاخانه ها به گفت و گو نشستیم و آن ها از وضیعت تئاتر در سال ۹۴ ، وضعیت سالن های خصوصی ، برنامه های خود برای سال ۱۳۹۵ و بخش به علاوه تئاتر فجر گفتند .

محمود یوسفی مدیر تماشاخانه دراما :

« خصوصی سازی تئاتر تهران نیاز به مدیریت و آسیب شناسی دارد . »

محمود یوسفی در مورد وضعیت تئاتر در سال ۹۴ و همچنین وضعیت سالن های خصوصی توضیح داد : به طور مشخص در مورد سالن های خصوصی ، به نظرم در سال ۹۴ احداث آن ها رشد داشته یعنی تعداد آن ها نسبت به سال ۹۳ زیاد شد . من احساس نکردم که این افزایش خیلی حساب شده باشد یا اینکه برای آینده ی این اتفاق ، رویکرد هدفمندی در نظر گرفته شده باشد . با آنکه تعداد خروجی های رشته ی تئاتر چه از دانشگاه و چه از آموزشگاه هایی که به طور مستقل و خصوصی کار می کنند زیاد است و اگر بخواهیم این خروجی ها را در نظر بگیریم ، تعداد سالن ها به همین اندازه ای که هست نیز کم است ولی از طرف دیگر ما برای افزایش مخاطب رویکردی را در نظر نگرفته ایم یا اگر در نظر گرفته ایم اثر خودش را نشان نداده است ، به این دلیل که من چه در سالن خودم چه سالن های دولتی شاهد کاهش مخاطب هستم و تنها کارهایی که در آن ها یک چهره حضور دارد یا گروه های حرفه ای هستند ، می توانند در زمینه جذب مخاطب خوب عمل کنند .

به نظر من جذب مخاطب ۵۰ درصد تضمین کار است . وقتی این اتفاق نمی افتد ، مخصوصا وقتی گروه های جوان تر سرمایه گذاری می کنند و این سرمایه برنمی گردد ، دفعه ی بعد کارگردان هر چقدر هم که عشق و علاقه داشته باشد نمی تواند دست به تولید بزند چون پولی ندارد ، چون تئاتر ما هنوز آن گونه حرفه ای نشده که کمپانی ها و تهیه کننده ها پشت کار باشند و مخصوصا از گروه های جوان حمایت بکنند در نتیجه همه ی هزینه ها بر عهده ی خود گروه است و آن گروه ها نمی توانند دست به تولید بزنند و تولید ما کاهش پیدا می کند . از طرف دیگر ، این مسئله تاثیر خودش را در بخش سالنداری هم نشان می دهد چون این گروه ها نمی توانند برای دومین یا سومین بار برای اجرا به آن سالن بیایند و سالن خالی می ماند . به نظر من اگر این روند با مدیریت قوی تری جلو نرود یعنی اینکه اهدافی برای آن مشخص نباشد ، روند آن کارشناسی و آسیب شناسی نشود ، سالن های خصوصی نمی توانند پابرجا بمانند . ممکن است به طور مثال در ۲ سال آینده با روند افزایش تعداد سالن های خصوصی مواجه باشیم ولی به یکباره این روند شکست بخورد . بهر حال خصوصی سازی تئاتر تهران مقوله ی جدیدی نیست و باید این را مدنظر داشته باشیم که در یک جامعه همیشه شرایط برای اتفاقات نو محیا نیست ، الان که این اتفاق افتاده نیاز به مدیریت و آسیب شناسی بهتری دارد ، باید رویکردها ، اهداف کوتاه مدت و بلند مدت آن مشخص شود .

مدیر تماشاخانه درامـا در مورد فعالیت های این تماشاخانه در سال ۹۴ و برنامه هایش برای سال ۹۵

گفت : ما ۱۷ اردیبهشت ۹۴ به طور رسمی تماشاخانه درامـا را افتتاح کردیم . بعد از آن با جشنواره دانشجویی تا ۱۰خرداد همکاری داشتیم و بعد از آن اجراهای عموم ما شروع شدند که شامل هم بخش اجراهای صحنه ای ، هم نمایشنامه خوانی می شدند .

برنامه های سال آینده را از نظر اجرایی هنوز لیست نکرده ایم ولی بین آن ها گروه های حرفه ای تر و شناخته شده تر از جمله آقای شهرستانی هستند ولی چون هنوز کامل مشخص نشده است بیشتر به آن نمی پردازم . بیشتر می خواهیم در بخش آموزش و اجرای کارهای کودک فعالیت کنیم .

یوسفی به عنوان مدیر یک تماشاخانه خصوصی همچنین در مورد بخش به علاوه تئاتر فجر گفت : به نظرم بخش خوبی بود . اتفاقا وقتی با آقای میرمنتظمی و باپیری هم که اینجا تشریف آوردند ، صحبت کردم ، قسمت عمده ی این رویکرد حمایت از بخش خصوصی بود ولی اینکه در نهایت چرا دراما در این بخش نبود و چرا فقط ۲ ، ۳ سالن در این بخش بود را خود من حقیقتا متوجه نشدم . امکاناتی را که می خواستند ، حتی دراما بیشتر از آن را داشت و در بهمن ماه هم فرصت همکاری را داشتیم ولی هیچ توضیحی به ما ندادند که چرا این اتفاق نیافتاد .

سارا داروفروش مدیر تماشاخانه فنی زاده :

« در سال ۹۵ روی تبلیغات و برگزاری کارگاه های آموزشی تمرکز خواهیم کرد . »

سارا داروفروش در مورد وضعیت تئاتر در سال ۱۳۹۴ ، به خصوص سالن های خصوصی توضیح داد : سالی که گذشت اولین سالی بود که ما داشتن و اداره ی یک سالن تئاتر خصوصی را تجربه کردیم و به نظرم روند آن خوب بود و سیر صعودی داشت . من زیاد از چند و چون کارها در سالن های خصوصی دیگر خبر ندارم ولی بر اساس آنچه که خودم در دیگر سالن های خصوصی دیدم یا از دیگران شنیدم ، به نظر می آید که استقبال عموم مردم خیلی خوب بود . گذشته از اهالی تئاتر ، مردم عادی و مخاطبین نیز استقبال خیلی خوبی داشتند و در حال شناخت سالن های خصوصی هستند . خدا را شکر سالن ما هم سیر صعودی داشت و گروه های پرشور و نشاطی که بیشتر گروه های جوان هستند ، از سالن استقبال کردند و کارهایشان را اجرا بردند ، فروش خیلی خوبی داشتند ، راضی بودند و توانستند مخاطبین خود را به سالن بکشانند . امیدوارم در سال جدید اتفاقات خیلی بهتری بیافتد .

مدیر تماشاخانه استاد فنی زاده در مورد برنامه های این تماشاخانه در سال ۹۵ گفت : تمرکز ما بیشتر روی بحث تبلیغات است و اینکه بتوانیم آگاهی بیشتری از روند کارمان و اتفاقاتی که قرار است بیافتد به مخاطبانمان بدهیم . اجرای نمایش ها و برگزرای یک سری کارگاه ها را هم خواهیم داشت . سعی می کنیم بر روی بخش تبلیغاتمان و سازماندهی سایتمان بیشتر کار کنیم و هدفمان این است که به امید خدا اجراهای خیلی پر بارتری را بتوانیم داشته باشیم .

داروفروش همچنین در مورد بخش به علاوه تئاتر فجر که به سی و چهارمین دوره جشنواره فجر اضافه شده است و دلیل عدم حضور تماشاخانه فنی زاده در این بخش ، گفت : حقیقتش را بخواهید خیلی دنبال جشنواره بازی نبودیم البته من خودم دوست داشتم که در بخش به علاوه تئاتر فجر می بودیم ولی نمی دانم دوستان کم لطفی داشتند یا شاید هم کم لطفی نبوده و فاکتورهایی را برای خودشان در نظر داشتند که سالن ما آن استانداردها یا فاکتورها را دارا نبوده است . سالن های خصوصی که قدیمی تر و شناخته شده تر بودند ، قدمت بیشتری یا تجربه ی بیشتری داشتند را در جدول قرار دادند . امیدوار هستیم که در جشنواره فجر سال ۹۵ در این بخش باشیم . این بخش در بیشتر شناخته شدن سالن ها ، جا باز کردن در میان مخاطبین و دیده شدن کارهای بیشتر ، تاثیر بسیاری دارد . من به شخصه تمایل دارم که انشاالله در جشنواره فجر سال ۹۵ حضور داشته باشیم .

TheaterFestival.ir
TF@theaterfestival.ir
instagram.com/theaterfestival.ir
ویژه نامه بهاری وبسایت خبری تحلیلی تئاتر فستیوال / سال سوم / نوروز ۱۳۹۵

برای اطلاع از تازه ترین اخبار تئاتری ایران و جهان ، کانال تلگرام ما دنبال کنید : telegram.me/theaterfestival

الهام شعبانی : بازیگری و طراحی لباس را عاشقانه انجام می دهم .

الهام شعبانی که همه او را با بازی در نمایش های مختلف به خاطر می آوریم ، از آن دست بازیگرانی است که در کنار بازیگری در حرفه ی طراحی لباس تئاتر نیز مشغول به کار است . او در سال ۹۴ جزء پرکارترین طراحان لباس بود که از میان نمایش هایی که او طراحی آن ها را بر عهده داشت می توان به نمایش «کوپن» ، «گنجفه» ، «داستان های میان رودان» و ... اشاره کرد . به همین بهانه در آغاز سال نو گفت و گویی با این بازیگر و طراح لباس داشته ایم و او از چگونگی ورود خود به عرصه ی طراحی لباس ، روند طراحی لباس یک نمایش و دغدغه ها و مشکلات این حرفه برای ما گفت .

خانم شعبانی شما فعالیت خود را در عرصه ی تئاتر از بازیگری شروع کردید ، چه شد به سمت طراحی لباس رفتید ؟

به صورت آکادمیک طراحی لباس خوانده ام و لیسانس طراحی لباس از دانشگاه الزهرا دارم . همان طور که می دانید از بازیگری وارد تئاتر شدم ولی چون لیسانس طراحی لباس داشتم در اولین کار حرفه ایم ، دکتر قطب الدین صادقی به من اطمینان کردند و طراحی لباس «باغ شکر پاره» را که در سالن اصلی تئاتر شهر اجرا شد را به من دادند . انگار دکتر صادقی فیلتری برای عبور من بودند و بعد از آن کارگردان ها شروع به کار کردن با من کردند . همان سال من از آرش دادگر و پریسا مقتدی پیشنهاد داشتم و شروع به همکاری با آدم های مختلف در حوزه طراحی کردم . الان در کنار بازیگری طراحی لباس هم انجام می دهم .

بازیگر بودن چه میزان در طراحی لباس به شما کمک کرده است ؟

خیلی . هم بازیگری در طراحی لباس به من کمک می کند هم طراحی لباس به بازیگری . به این خاطر که وقتی من بازیگر هستم و در آن جایگاه قرار می گیرم ، حساسیت های بازیگر نسبت به لباسش را می فهمم یا اینکه موقع طراحی لباس چگونه با او برخورد شود . وقتی طراحی لباس می کنم و بیرون از کار می نشینم ، بازیگرها و کاگردان های مختلف را با دیدگاه های مختلف می بینم و هر دوی این ها به من کمک می کند و به گونه ای تکمیل کننده ی یکدیگر هستند . چون خودم بازیگرهستم واقعا به این معتقدم که بازیگر به لباس روح و جان می بخشد و اگر بازیگر راضی نباشد و آن لباس را دوست نداشته باشد و در آن راحت نباشد و من لباسی را طراحی کنم که فقط بخواهم طراحی خودم را نشان دهم ، اصلا آن لباس شکل و روح نمی گیرد .

روند طراحی لباس به چه صورت است ؟ طراح لباس از چه زمانی وارد مراحل تولید یک اثر می شود ؟

طراحی لباس معمولا از همان اوایل شروع می شود و کارگردان طراح لباس را انتخاب می کند . متن به من داده می شود ، متن را می خوانم . متن را که خواندم و قبول کردم در گروه ، کنارشان باشم ، زمانی که در تمرینات زمانی بتوانند چیز درستی به من نشان دهند ، می روم کار را می بینم و بعد شروع به صحبت با کارگردان می کنم . سعی می کنم در تمرینات حضور داشته باشم چون شخصیت پردازی بازیگرها برای من خیلی مهم است . شاید آن چیزی که در متن می خوانم ، برداشت شخصی من باشد اما زمانی که می روم بازی بازیگرها را می بینم در طراحی لباس به من کمک می کند . با نتایجی که با حضور در سر تمرینات و جلساتی که با کارگردان داریم ، طرح مورد نظر را به دست می آوریم ، شروع به طرح زدن می کنم . با کارگردان در مورد طرح بحث و گفت و گو می کنیم . وقتی طرح ها نهایی شدند ، نمونه ی پارچه می برم و پارچه و رنگ هایمان را با یکدیگر تایید می کنیم و سپس لباس ها برای دوخت و آماده شدن می روند .

در نتیجه تعاملی میان شما و کارگردان به وجود می آید . محدوده ی اختیارات طراح لباس تا چه میزان است و چه میزان کارگردان می تواند در طراحی لباس دخالت داشته باشد ؟

اصولا کارگردان های عزیز دست طراح لباس را باز می گذارند ولی به هر حال باید تعاملی میان من و کارگردان وجود داشته باشد چون کارگردان بر اساس شیوه ی اجرایی که دارد به عنوان مثال به «هملت» آرش دادگر اشاره می کنم ، می دانیم «هملت» یک کار کلاسیک است ولی آمدیم با تعاملی که با کارگردان داشتیم ، المان هایی از فضای کلاسیک استفاده کردیم . حرف زدن با کارگردان و رفتن سر تمرین ها خیلی به من کمک می کند چون من می خواهم طراحی لباسی را انجام دهم که در خدمت کار باشد . من نمی توانم بیایم برای کاری که کلاسیک است لباس های مدرن یا conceptual art (هنرمفهومی) طراحی کنم . باید بدانم شیوه ی اجرایی چگونه است تا در آن شیوه ی اجرایی طراحی لباس کنم و باید این تعامل میان من و کارگردان باشد چراکه بسیار مهم و تکمیل کننده است .

بازیگر هم حق دخالت در طراحی لباس را دارد ؟

زیاد نه ، یعنی برخی از کارگران ها حق دخالت به بازیگرها را نمی دهند ولی من چون خودم بازیگر هستم و خیلی برایم مهم است ، سعی می کنم از نظر روانشناسی به بازیگرها نزدیک شوم و رنگ هایی که مورد علاقه ی آن ها است و با آن احساس راحتی می کنند و به گونه ای با آن زندگی می کنند را به دست بیاورم و با آن ها کمی وارد بحث می شوم .

البتـه بعـد از اینکـه طـرح را کارگـردان تاییـد کـرد ، طـرح را بـه او هـم نشـان مـی دهـم تـا ببینیـم چـه چیزهایـی در لباسـش نیـاز دارد و بـا چـه چیـزی راحـت تـر اسـت چـون ایـن چیزهـا خیلـی مهـم اسـت .

در طراحی لباس بیشتر به چه شاخصه هایی توجه می کنید یا از چه چیزهایی الهام می گیرید ؟

بسـتگی بـه کار دارد . اشـاره ای مـی کنـم بـه آخریـن کاری کـه داشـتم نمایـش «داسـتان هـای میـان رودان» کار علـی شـمس کـه در سـالن سـمندریان اجـرا رفـت ، ایـن کار بـرای زمـان بیـن النهریـن اسـت تـا اینکـه مـی رسـد بـه مادهـا و پـارس هـا . بـا صحبـت هایـی کـه بـا علـی شـمس داشـتیم ، بـا توجـه بـه اینکـه متـن علـی شـمس دارای یـک طنـازی کمـدی فارسـی اسـت و بـا پادشـاهان بیـن النهریـن شـوخی کـرده اسـت و نـوع شـیوه ی اجرایـی و کارگردانـی او دقیقـا بـرای آن زمـان نیسـت و در آن شـعبده بـازی مـی بینیـم پـس بایـد لباسـی طراحـی کنـم کـه بتـوان ادوات شـعبده بـازی را در آن جاسـازی کـرد و همچنیـن دیالـوگ هایـی مـی شـنویم کـه کامـلا امـروزی هسـتند در نتیجـه مـن مـی آیـم از المـان هـای آن دوره اسـتفاده مـی کنـم . برشـی از آن زمـان را مـی آوریـم و برشـی از فضـای ذهنـی خـودم و شـیوه ی کارگردانـی را بـا آن تلفیـق مـی کنـم . هـر کاری المـان هـا و مشـخصه هـای خـاص خـودش را دارد و نمـی توانـم بگویـم کـه در فـلان کار ، فـلان طراحـی را انجـام خواهـم داد . بـه عنـوان نمونـه بـرای بعـد از عیـد طراحـی لبـاس کاری از دکتـر راشـد بـه نـام «النـا» کـه زمـان آن مربـوط بـه سـال ۱۸۵۰ فرانسـه اسـت را قـرار اسـت طراحـی کنـم و کارگـردان دقیقـا مـی خواهـد لبـاس هـا بـرای آن دوران باشـد . پـس مـا مـی آییـم دقیقـا همـان لبـاس هـا را بـا طراحـی هـا و پارچـه هایـی کـه مـن انتخـاب مـی کنـم ، اسـتفاده مـی کنیـم . طراحـی بسـتگی بـه متـن ، شـیوه ی کارگردانـی و نـوع طـرز تفکـر کارگـردان و مـن کـه متـن را مـی بینـم و برداشـتی کـه از آن متـن مـی کنـم ، دارد .

بـه نظـر شـما طراحـی لبـاس در یـک نمایـش بـه چـه انـدازه مـی توانـد در بیـان مفهـوم مـورد نظـر بـه مخاطـب کمـک کنـد ؟

خیلـی و خـدا را شـکر در ایـن سـال هـای اخیـر توجـه بـه طراحـی لبـاس خیلـی بهتـر شـده و قبـلا ایـن گونـه نبـود ، کارگـردان بـرای اینکـه هزینـه هایـش کمتـر شـود ، خـودش هـم طراحـی صحنـه را انجـام مـی داد هـم طراحـی لبـاس را البتـه الان هـم ایـن اتفـاق مـی افتـد ولـی کمتـر اسـت . طراحـی لبـاس خیلـی بـه بیـان مفهـوم کمـک مـی کنـد بـرای اینکـه شـما شـخصیت پـردازی هـر آدمـی را در نمایـش بـا لباسـش متوجـه مـی شـوید .

هر کدام از ما در بیرون جایگاه شخصیتی داریم ، شما الهام شعبانی را با یک سری لباس و رنگ می شناسید ، در واقع لباس ها المان هایی از شخصیت آدم ها هستند و آن شخصیت را معرفی می کنند مثلا کسی که نقش ملکه را بازی می کند ، اگر بلوز و شلوار تنش کنید قاعدتا این برداشت را به شما نمی دهد مگر اینکه با دیالوگ متوجه شوید که او ملکه است . وقتی لباس طراحی می شود و بازیگر لباس ملکه را می پوشد ، تماشاگر متوجه می شود که شخصیت این خانم چیست چون لباس خیلی هم به بازیگر هم به کار و هم به تماشاچی کمک می کند .

اگر بخواهید بین طراحی لباس و بازیگری یکی را انتخاب کنید ، کدام را انتخاب می کنید ؟

من هر دوی آن ها را انتخاب می کنم و نمی توانم هیچ کدامشان را اولیت قرار دهم . هر دوی آن ها برای من در اولویت قرار دارد و هر دویشان را دوست دارم و آن ها را عاشقانه و با انرژی انجام می دهم .

از طراحی لباس کدامیک از نمایش هایی که تا به امروز انجام داده اید ، رضایت بیشتری دارید ؟

«هملت» آرش دادگر ، «ازدواج آقای می سی سی پی» احسان فلاحت پیشه ، «سیندرلا» جلال تهرانی و «داستان های میان رودان» علی شمس را بسیار دوست داشتم . برایم صحنه های عجیب و تجربه های جالبی را به همراه داشتند .

و سخن آخر .

پرکار بودن خیلی خوب است ولی این سمت پرکاری این روزها آدم را آزار می دهد به این دلیل که من طراح لباس پرکار شدم در حالی که هنوز هیچ پولی برای این کارها از مرکز هنرهای نمایشی دریافت نکرده ام و این است که این روزها حال ما خراب است و لذت این پرکاری به دل آدم نمی چسبد . واقعا دلم برای بچه های تئاتری که خودم جزء آن ها هستم ، می سوزد برای اینکه بچه های تئاتری شب عید ، عید ندارند و آنقدر فریاد آن ها بی صدا است که به گوش هیچ کس نمی رسد و آنگار آن ها را نمی بینند . پرکاری که چیزی نیست . همه می گویند آفرین الهام شعبانی امسال چه پرکار بود و چه درآمد خوبی داشت ، اصلا اینگونه نیست چون من هنوز از کار «wow» آقای تینو صالحی که تابستان اجرا رفت پول نگرفتم . خیلی کارها هستند ، هنوز از کار تینو صالحی ، نوشین تبریزی ، جواد روشن ، علی شمس و مهرداد کوروش نیا از مرکز هنرهای نمایشی طلب دارم و پول نگرفته ام . ربطی به کارگردان ندارد ، مرکز باید پول دهد . به نظر شما این پرکاری به آدم می چسبد . انشالله سال آینده به قول های خودشان عمل کنند و طبق مقرر پول ما را بدهند .

TheaterFestival.ir
TF@theaterfestival.ir
instagram.com/theaterfestival.ir
ویژه نامه بهاری وبسایت خبری تحلیلی تئاتر فستیوال / سال سوم / نوروز ۱۳۹۵

در چند سال اخیر در کنار سالن های دولتی و نیمه خصوصی تئاتر شاهد تاسیس سالن های خصوصی بسیاری در شهر تهران بوده ایم . بقای این سالن ها که با سرمایه شخصی احداث شده اند ، ارتباط مستقیمی با جذب گروه های نمایشی و البته جلب تماشاگر دارد . در سی و چهارمین جشنواره تئاتر فجر شاهد آن بودیم که بخش دولتی برای حمایت از سالن های خصوصی بخشی به نام بخش به علاوه تئاتر فجر را به وجود آورد که تماشاخانه های خصوصی می توانستند تعدادی از کارهای خود را در قالب رپرتوار در کنار بخش اصلی جشنواره به نمایش بگذارند . اکنون که سال ۱۳۹۴ به پایان رسیده است با تعدادی از مدیران این تماشاخانه ها به گفت و گو نشستیم و آن ها از وضعیت تئاتر در سال ۹۴ ، وضعیت سالن های خصوصی ، برنامه های خود برای سال ۱۳۹۵و بخش به علاوه تئاتر فجر گفتند .

شاهین چگینی مدیر تماشاخانه استاد مشایخی :

« بخش خصوصی نیاز به تعاملی مثبت با بخش دولتی دارد. »

شاهین چگینی در مورد فعالیت های تماشاخانه استاد مشایخی در سال ۹۴ و همچنین وضعیت سالن‌های خصوصی توضیح داد : طبق آمار از اسفند ۹۳ تا اسفند ۹۴ ، ۳۲ نمایش در تماشاخانه ما اجرا شد و مجموعا ۱۵۶۰۰ نفر تماشاگر داشتیم . این آمار برای سالنی با ظرفیت ۵۱ نفر ، آمار بدی نیست . تنها مسئله ای که وجود دارد این است که ما از لحاظ کمی ضرر می کنیم . اینکه در یک سال سی و چند اثر نمایشی در سالنی اجرا شود آمار مثبتی است اما از نظر کیفی به ایده آل هایی که مدنظرمان است ، نرسیده ایم . در سال گذشته چند کار خوب در تماشاخانه ما توسط هم پیشکسوتان و هم نسل جوان اجرا شد اما در نهایت اگر بخواهم برآیند کلی را در نظر بگیرم ، چون بحث کیفی مدنظرمان است و این بحث کیفی به واسطه اینکه در بخش خصوصی فعالیت می کنیم و بحث بازگشت سرمایه مطرح است ، برای تامین هزینه هایمان مواقعی مجبور می شویم سمت نمایش هایی برویم که اگر در شرایط نرمال و عادی قرار داشتیم ، سمت آن اجراها نمی رفتیم .

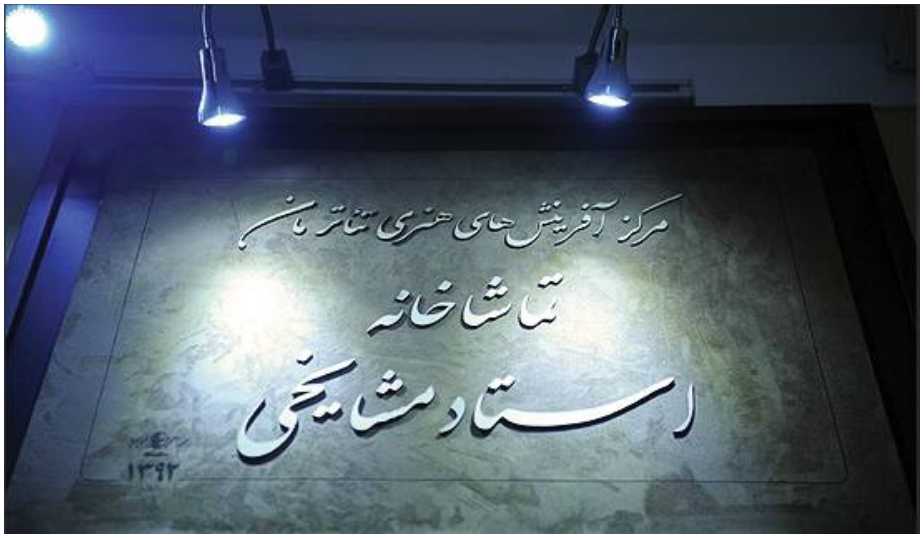

این مسئله ای است که فکر می کنم مقداری به بخش خصوصی آسیب می رساند . در جاهایی دست ما بسته است و مجبورم هستیم کارهایی را انجام دهیم که به نفع تئاتر نیست . به نظر من راه حل آن حمایت است . این مسئله اگر در قالب حمایت‌هایی از طرف اسپانسرهایمان و مرکز هنرهای نمایشی که متولی فعالیت های ما هستند صورت بگیرد ، قابل جبران است ولی با این وضعیت فکر می کنم که سال بعد هم با این مشکل روبرو باشیم .

مدیر تماشاخانه استاد مشایخی در مورد برنامه های این تماشاخانه در سال ۹۵ گفت : ما مشغول بازسازی سالن خودمان هستیم و تعداد ظرفیت سالن را از ۵۱ صندلی به ۶۴ صندلی افزایش می دهیم . به اضافه ی اینکه پشت صحنه مان را تغییر دادیم و بزرگتر کرده ایم . در حال احداث یک پلاتو اجرا مناسب در کنار پلاتوهایی که در طبقه ی بالا داشتیم ، هستیم . سعی کردیم تماشاخانه برای سال آینده تغییر بکند . طبعا به دنبال این هستیم به واسطه ی این افزایش ظرفیت اجراهای مناسب تر و بهتر و تعداد تماشاگر بیشتری داشته باشیم . امیدوارم این اقدامات در سال آینده مثمر ثمر باشد . ما این کار را شروع کردیم انشالله که نتیجه هم داشته باشد .

چگینی همچنین در مورد بخش به علاوه تئاتر فجر جشنواره سی و چهارم که تماشاخانه مشایخی نیز در آن حضور داشت ، گفت : بخش به علاوه تئاتر فجر اتفاق خیلی خوبی بود . شاید امسال به طور صد در صد به نتایجی که مدنظرشان بود ، نرسیده اند اما اگر در سال آینده به صورت مستمر پیگیری شود و وقفه ای در آن ایجاد نشود ، اتفاق مثبتی رخ دهد . به این خاطر که بخش خصوصی نیاز به تعاملی رو در رو و مثبت با مرکز هنرهای نمایشی و بخش دولتی دارد که این اتفاق در بخش به علاوه تئاتر فجر امسال افتاد . ولی مشکلی که داشت این بود که ما فرصتی برای تولید آثار نداشتیم یعنی مجبور شدیم از کارهایی که اجرا شده بود گزینشی داشته باشیم و به صورت یک رپرتوار اجرا رفتیم . ولی در حالت ایده آل بهتر است که فرصت داشته باشیم و از چند ماه مانده به فجر یا حتی از همین الآن بدانیم که قرار است بخش به علاوه فجر را داشته باشیم و برای جشنواره تولید تازه انجام می دهیم . این اتفاق هم ما را به اهدافی که در بخش خصوصی به دنبال آنیم و هم اهدافی که وزارت ارشاد و هنرهای نمایشی از پایه ریزی این بخش به دنبال آنند ، نزدیکتر می کند .

میلاد شجره مدیر تماشاخانه موج نو :

«نکته روشن تئاتر سال گذشته را فعالیت سالن های خصوصی می دانم.»

میلاد شجره در مورد وضعیت تئاتر در سالی که گذشت و وضعیت سالن های خصوص تئاتر گفت :
متاسفانه چون مدام درگیر اجرا هستیم ، فرصت نداشتم همه نمایش هایی که در سال گذشته اجرا شدند را ببینم . دقیقا همزمان با کارهای دیگر ، خودمان هم درگیریم و این یکی از مشکلات مدیران تماشاخانه ها است . اما در مجموع من نکته روشن تئاتر سال گذشته را فعالیت های سالن های خصوصی می دانم . این سالن ها توانستند نوع دیگری از برخورد و نگرش به تئاتر را بیاورند و برای اولین بار برخی از آنها دایه رویکرد مشخصی داشته باشند . اتفاقات دیگری هم که رخ داده ممکن است بسیار خوب باشد ولی می توانیم برچسب تکراری بودن را روی آن بزنیم و در واقع با کارهایی که اجرا شده اند ، اتفاق عجیبی در تئاتر نیافتاده است . ممکن است استثناءهایی وجود داشته باشد که من اصلا ندیده باشم . در مجموع خیلی خوب است که سالن های خصوصی مثل سالن موج نو یک سال با یک رویکرد آلترناتیوی فعالیت کردند و همین طور سالنهای دیگری که امسال شروع به فعالیت کردند و در آن ها نمایش اجرا شد .

مدیر تماشاخانه موج نو در مورد فعالیت های این سالن در سال ۹۴ و برنامه هایی که برای سال ۹۵ دارد ، توضیح داد : در سالی که گذشت ما سعی کردیم بیشتر کارهایی که در این سالن اجرا می شوند ، متفاوت از تئاتر بدنه باشد . وقتی هم در بخش به علاوه فجر حاضر شدیم ، به ستاد جشنواره گفتم که احتمالا کارهایی که من پیشنهاد می دهم ، خیلی سلیقه ی فجر نخواهد بود و تئاتر های متفاوتی هستند مانند نمایش «آپارت/مان» که در این مدیوم چیز دیگری برای عرضه دارد . خوشبختانه آنها هم استقبال کردند . منظورم از سلیقه ی فجر ، سلیقه ای است که در دوره هایی که جشنواره اجرا شده ، از آن می شناسیم .

بـرای سـال آتـی هـم در تـلاش هسـتم کـه بـه یـک جمـع بنـدی شـش ماهـه برسـم . اینکـه بتوانیـم ۱۲ کار را بـه گونـه ای برنامـه ریـزی کنیـم کـه وقتـی کار اول اجـرا مـی شـود ، تبلیـغ کار دوازدهـم هـم در بروشـورش باشـد . ایـن برنامـه ریـزی بلنـد مدتـی از پارسـال بـوده تـا هنرمنـدان و کسـانی کـه نگاهشـان بـه تئاتـر جـزء سیاسـت گـذاری هـای مـا اسـت را بیشـتر بشناسـیم . اگـر ایـن کار عملـی شـود احتمـالا بـه نیمـه دوم سـال موکـول مـی شـود .

شـجره در مـورد حضـور تماشـاخانه هـای خصوصـی و تماشـاخانه مـوج نـو در بخـش بـه عـلاوه جشـنواره تئاتـر گفـت : بـه نظـر مـن بخـش خوبـی بـود ، قطعـا کـم و کاسـتی هـای تبلیغاتـی و مالـی کـه همیشـه راجـع بـه آن صحبـت مـی شـود ، وجـود داشـت . کاسـتی هایـی ماننـد کمبـود بودجـه کـه در بخـش تبلیغـات وجـود داشـت و در نتیجـه ایـن بخـش کمتـر نشـان داده شـد . امـا نکتـه ای کـه در بخـش بـه عـلاوه تئاتـر فجـر وجـود داشـت ، ثابـت شـدن جریـان هـای خصوصـی و پـر رنـگ تـر ظاهـر شـدن آن نسـبت بـه جریـان هـای دیگـر اسـت ، یعنـی در همیـن دوره اول ، اگـر دو جـدول جشـنواره را کنـار هـم بگذاریـد ، مـی بینیـد کـه چقـدر ایـن بخـش پربارتـر از بخـش اصلـی جشـنواره بـود . و بـه نظـرم بـه بدنـه ی تئاتـری و دولـت اثبـات شـد کـه آدم هایـی هسـتند کـه در تئاتـر خصوصـی با برنامـه ریـزی بـه طـور جـدی کار مـی کننـد . ایـن خـودش اتفـاق بسـیار خوبـی بـود . کارهایـی هـم کـه اجـرا شـد بـه هرحـال دارای رنـگ و تـم مشـخصی بـود . یعنـی نمـی توانسـتید بگوییـد کـه همـه ی ایـن نمایـش هـا متعلـق بـه فجـر اسـت . کارهایـی کـه در سـالن مـا یـا ارغنـون یـا دا اجـرا شـدند ، جنـس خـاص خـود را داشـتند کـه بـه نظـر مـن پربارتـر از بخـش اصلـی بـود .

نمـی توانیـم بگوییـم کـه بخـش بـه عـلاوه تئاتـر فجـر خیلـی ایـده ی عجیـب و غریبـی اسـت ، ولـی دبیـر جشـنواره امسـال ایـن جسـارت را داشـت کـه ایـن بخـش را وارد جشـنواره کنـد ، خـود مـن هـم بارهـا بـه ایـن موضـوع فکـر کـرده بـودم . چـون بـه هـر حـال در زمـان جشـنواره اجـرای عمومـی کارهـا بـه آن صـورت کـه بایـد انجـام نمـی شـود .

برای اطلاع از تازه ترین اخبار تئاتری ایران و جهان ، کانال تلگرام ما دنبال کنید : telegram.me/theaterfestival

سارا اسکندری :
نمایش «هملت» و «اتاق ورونیکا» را بیشتر از سایر کارهایم دوست دارم .

مقوله ی گریم از آن دست مسائلی است که با آنکه در یک اثر نمایشی از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است اما متاسفانه گاها از سوی کارگردانان مورد کم توجهی قرار می گیرد و به دلیل مشکلات مالی گروه ممکن است به راحتی کنار گذاشته شود . خوشبختانه در چند سال اخیر گریم توانسته جایگاه خود را در میان دیگر عوامل یک اثر نمایشی تثبیت کند و حتی شاهد بودیم که در سی و چهارمین جشنواره تئاتر فجر ، برای نخستین بار رشته ی گریم همچون دیگر رشته هایی که برای به دست آوردن تندیس جشنواره به رقابت می پردازند ، وارد بخش مسابقه شد . آغاز سال جدید را بهانه ی گفت و گو با یکی از پرکارترین و البته موفق ترین گریمورها در سال ۹۴ یعنی سارا اسکندری قرار دادیم و او از چگونگی ورود خود به دنیای گریم تا دغدغه هایی که در مورد این رشته ی هنری دارد برای ما گفت .

چه شد که رشته گریم را از بین شاخه های هنری انتخاب کردید ؟

گریم رشته ای بود که من از نوجوانی به آن علاقه مند بودم . البته عموی من مرحوم حسین اسکندری که از گوینده های معروف رادیو و تهیه کننده و مجری تلویزیون بودند ، خیلی باعث شده بودند که ما با این فضا بیگانه نباشیم . چون از زمان قدیم در این فضاها بود و ضمن اینکه فیلم کوتاه هم می ساخت و لاله و ستاره در آنها بازی می کردند ، من هم بیگانه نبودم . اما در این بین مثلا ستاره تمایل به بازیگری داشت. مثلا یادم هست همان ایام ، دیالوگ های سریال هایی که پخش می شد را حفظ می کرد . اما سریال هایی که زمان ما بود خیلی محدود بود ، مثل «سربداران» و «هزار دستان» و «ابوعلی سینا» و.... که همان موقع هم که گریم هایشان را می دیدم برایم جذاب بود .

آن موقع اساتید گریم هم دو سه نفر محدود بودند و آقایان اسکندری ، معیریان و محتشم و فرهنگ معیری معرف حضور بودند . اما من این رشته را دنبال می کردم و دوست داشتم. خیلی هم با مخالفت خانواده رو به رو بودم. تمایل نداشتند که بچه ها به سمت این وادی بروند البته بعد از مدتی برعکس شد . من تقریبا چهارده سالم بود که آقای اسکندری کلاس های گریمی برگزار کرده بودند که الان کامل حضور ذهن ندارم ولی یادم هست که آشناهایی که در صدا و سیما بودند می توانستند معرفی کنند و من واقعا دلم می خواست که این کلاس ها را بروم ، که با مخالفت خانواده رو به رو شدم . آن موقع تصورشان نسبت به گریم چیز دیگری بود . خود من در دوران دبیرستان یک بار برای مدرسه نرفتن گفتم تصادف کرده ام ، بعد برای طبیعی شدن چشمهایم را گریم کردم که به سمت سبزی و کبودی برود . در واقع از همان موقع در این فضاها بودم و یا ستاره و لاله را با وسایلی که در دسترسم بود گریم می کردم .

شما تجربه ی همکاری با نسل های مختلف تئاتر را دارید ، چه تفاوتی را در این نسل ها می بینید ؟ سلیقه ها تغییر کرده است ؟

در هر صورت تفاوت هایی وجود دارد و نسبت به سال های پیش همه چیز فرق کرده است . آن زمان نمایشنامه هایی که اجرا می شد متفاوت بود با الان و الان تئاتر در همه ی زمینه ها و در همه ی دنیا پیشرفت کرده است ، فرم اجرایی تغییر کرده است ، دیالوگ گویی و فرم کارگردانی هم فرق کرده است . آن موقع یک نمایش بیشتر روی کارگردانی و بازیگری می گشت ، البته آن زمان هم گریم داشتیم ، و خانم میهن در ایران جزء اولین اساتید آکادمیک بودند که از فرانسه آمده بودند و اپرا کار کرده بودند و بعد از انقلاب نیز در تئاتر فعالیت کردند . با توجه به آن زمان گریم هم فرق می کرده ، اما الان به گونه ای شده و نمایش ها به سمت و سویی رفته است که نمایش ها فقط بازیگرمحور نیستند و تماشاچی ناخودآگاه جلوه های بصری هم رویش تاثیر می گذارد .

در واقـع در ایـن چنـد سـال اخیـر چـه در ایـران چـه خـارج، اکثـر نمایـش هـا خیلـی متکـی بـه طراحـی صحنـه ، لبـاس ، نـور و گریـم هسـتند . در ایـن چنـد سـال نمایـش هایـی کـه حتـی در بخـش بیـن الملـل انتخـاب شـده انـد همـه نمایـش هایـی بودنـد کـه روی ایـن مـوارد خیلـی تاکیـد داشـتند و طبیعتـا گریـم هـم در کنارشـان در موفقیـت آن نمایـش خیلـی تاثیرگـذار بـوده اسـت . البتـه هنـوز داریـم افـرادی کـه خیلـی بـه گریـم اعتقـادی ندارنـد و ترجیـح مـی دهنـد کـه نمایـش هایشـان کارگاهـی باشـد . ولـی در بیـن اینهـا جوانهایـی هـم داریـم کـه بـه مقولـه ی گریـم بسـیار اهمیـت مـی دهنـد و فضـای کاریشـان فـرق مـی کنـد و خیلـی روی ایـن مـوارد تاکیـد دارنـد و سـوادش را هـم دارنـد . و اینطـور نیسـت کـه فقـط بگوینـد فـلان چیـز را مـی خواهیـم برایمـان اجـرا کنـي. کامـلا بـا مـا مشـورت مـی کننـد و نظـر مـی خواهنـد کـه چطـور بـه آن شـخصیت نزدیـک شـویم .

یـک گریمـور تئاتـر چـه زمانـی بـه گـروه نمایشـی اضافـه مـی شـود ؟ و چقـدر نظـرات کارگـردان بـر رونـد کاری شـما تاثیـر مـی گـذارد ؟

بسـتگی بـه ایـن دارد کـه چقـدر کارگـردان بـه گریـم اهمیـت بدهـد . درسـتش ایـن اسـت کـه در همـان اول کـه چیدمـان صحنـه و لبـاس اتفـاق مـی افتـد گریـم هـم شـکل بگیـرد و از همـان ابتـدا گریمـور هـم در رونـد کار باشـد . بعضـی از دوسـتان اینگونـه نیسـتند یعنـی هنـوز بـا اینکـه مـا داریـم سـعی مـی کنیـم کـه نشـان دهیـم گریـم جـزو عناصـر اصلـی تئاتـر هسـت بـاز هـم بعضـی از کارگـردان هـا اعتقادشـان ایـن اسـت کـه اولیـن چیـزی کـه بایـد حتـی از لحـاظ مالـی حـذف شـود گریـم هسـت . امـا مـن خداراشـکر ایـن خوشـبختی را داشـته ام کـه بـا کسـانی کار کـرده ام کـه بـه ایـن شـکل نبـوده انـد . در قدیـم بـا اسـاتیدی کـه کار مـی کـردم ناخـودآگاه رونـد بـه ایـن شـکل مـی شـد کـه اول چیدمـان هـا صـورت مـی گرفـت و بعـد گریـم اضافـه مـی شـد . ولـی ایـن چنـد سـال اخیـر بـه ایـن صـورت هسـت کـه مـن خـودم بـه جـرات مـی تـوان بگویـم در همـان ابتـدای امـر در جریـان نمایـش قـرار گرفتـه ام . یعنـی معمـولا همـان اول حتـی در مواقعـي قبـل از انتخـاب بازیگـر بـه گـروه اضافـه شـده ام . در واقـع مـن الان در ابتـدا متـن را مـی خوانـم بعـد بـا کارگـردان صحبـت مـی کنـم کـه بدانـم نمایشـش را بـه چـه صـورت مـی خواهـد اجـرا کنـد و قاعدتـا پیشـنهادهای خـودم را مـی دهـم ، کارگـردان هـم پیشـنهادهای خـودش را مـی دهـد . امـا در واقـع جـزو طـراح هایـی هسـتم کـه دنبـال چالـش هسـتم و خیلـی وقتهـا امـکان داشـته کارگـردان نظـر دیگـری داشـته باشـد و بـا نظـر مـن متفـاوت باشـد . مثـلا مـن بـا رضـا ثروتـی خیلـی از لحـاظ هماهنگـی راحـت هسـتم ، او جـزو کارگـردان هایـی هسـت کـه سـه نمایـش بـا هـم اجـرا کردیـم و خیلـی بـا هـم از نظـر سـلیقه هماهنـگ شـده ایـم .رضـا ثروتـی جـزو افـرادی اسـت کـه اعتمـاد کامـل بـه مـن بـه عنـوان طـراح دارد .

مثلا «اتاق ورونیکا» از نمایش هایی است که خیلی روی گریم می چرخد . که اگر گریم نداشت و با یک گریم عادی داشت شاید به آن موفقیت نمی رسیدیم ، البته حمل بر خودستایی نباشد من بحثم مقوله ی گریم است . رضا ثروتی در این کار پیشنهادات دیگری داشت ، یک جاهایی با هم موافق بودیم و یک جاهایی خیر. اما این اعتماد را به من کرد که اجازه بدهد من کارم را اجرا کنم و اگر مورد قبول بود ، همان را ادامه بدهیم . که معمولا در همکاری هایی که داشته ام مخصوصا با کارگردان های جوان تر بیشتر از همین طریق با هم جلو رفته ایم و معمولا با هم تبادل نظر می کنیم و در نهایت از فیلتر کارگردان گذر می کند . ولی خودم معمولا اینگونه هستم که صبر نمی کنم به من بگویند این را می خواهیم و همین را اجرا کن .

در مرحله ی اجرا پیش آمده است که بازیگری نسبت به گریمش اعتراض داشته باشد ؟

پیش آمده است .خانم میهن و استادی که در واقع اولین بار قلم را دست من دادند و من در کلاسهایشان شرکت کردم آقای جلال الدین معیریان بودندکه من در کلاسهای ایشان شرکت کردم در سال ۷۱ کلاسهای ایشان را گذراندم و به سمت تئاتر رفتم و در تئاتر خانم میهن استاد من بودند . خانم میهن همیشه می گفتند تو پنجاه درصد کارت می تواند خوب باشد و پنجاه درصد بعدی مربوط به نوع ارتباط تو با بازیگر و گروه است . و من با تمام وجودم باور دارم که بازیگر بوم نقاشی نیست . من تصورم این است که زمانی موفق خواهم بود که بتوانم با طرحی که دارم روی صورت بازیگر پیاده می کنم او را به نقشش نزدیک کنم . تمام هنر من این است که کاری کنم که این ارتباط را برقرار کنم . سعی کرده ام در ارتباط با بازیگر اصلا دگم نباشم . بعضی مواقع مجبور شده ام که از طرح خودم یک مقدار صرف نظر کنم ، برای اینکه دیده ام به هر دلیلی مثلا یک بازیگر پیشکسوتی که تفکرات خودش هم چیز دیگری ست و با سواد است و گریم را چیز دیگری می بیند کار من را سخت می کند نمی توانم در مقابلش دگم باشم . من زمانی موفقم که بازیگر را با گریمش اخت کنم .

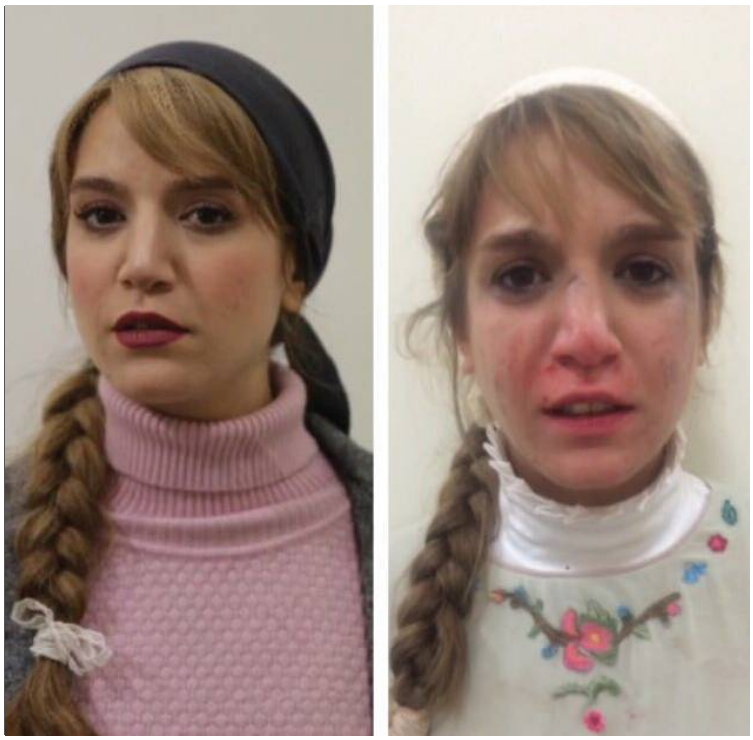

در جشنواره تئاتر فجر امسال گریم به عنوان یک بخش مستقل به جوایز جشنواره اضافه شد. نظرتان در رابطه با این اتفاق چیست ؟

این مقوله ای است که سالها دنبالش بودند از زمانهای قدیم که خانم میهن فعالیت داشتند و اساتید دیگری که آن زمان کار می کردند و الان نیستند همیشه دوست داشتند گریم در جشنواره ها دیده شود . ما معتبرترین جشنواره تئاتری که داریم جشنواره فجر است اما متاسفانه زمان هایی این توجه وجود نداشت ، این پیگری همیشه بود که خوشبختانه امسال هیئت مدیره که خودم هم جزو آنها بودم توانست رخ دهد البته از دو سال پیش که آقای صالحپور دبیر جشنواره بودند ما پیگیری را بیشتر کردیم تا حدودی پیش آمدند و این قول را به ما دادند و در روزنامه ها هم نوشته شد که این اتفاق می افتد ، ولی دقیقه نود قسمت بین الملل را حذف کردند و فقط در ایران تشکری از خانم حاجیها کردند . بعد از آن ما پیگیر بودیم تا در سالی که گذشت توانستیم با همین پیگیری ها و دوندگی ها که پنج سال است کارهایی اتفاق می افتد که خیلی به گریم وابسته هستند این اتفاق بیفتد . امسال آقای دکتر سعید اسدی این جسارت را به نشان دادند و گریم را در هر دو بخش بین الملل و ایران مورد داوری قرار داد و این اتفاق باعث رقابت سالمی بین بچه ها می شود که کارهای همدیگر را پیگیری کنند و در این راستا هم پیشرفت کنند .

در این مساله صنف چهره پردازان هم فعالیت دارد و برای این امر تلاش کرده است ؟

ترجیح می دهم راجع به این موضوع الان خیلی صحبت نکنم ، چون رشته ی ما رشته ی مهجوری است و خیلی سعی شده که کنار گذاشته شود ، البته به جز این چند سال اخیر که توجه ها به سمت گریم جلب شده و نمایش ها هم بیشتر از گریم استفاده می کنند . اما معمولا اولین چیزی که به ذهنشان می رسد که برای مسائل مالی حذف کنند گریم است ، سفر خارج از ایران.هم اولین چیزی که حذف می کنند گریم است . واقعیت این است که این اتفاقات در روحیه ی بچه ها تاثیر گذاشته و باعث شده خیلی نیروهای با استعداد در این زمینه داشته باشیم که اساسا تئاتر را کنار گذاشته اند ، ماجرای ما خیلی سخت بود و ما فقط و فقط روی پای خودمان ایستادیم و هیچکس حمایت خاصی از ما نمی کند . برای همین ماجرای ما کمی پیچیده و سخت است . البته در این یک سال اخیر انتخابات جدید داشتیم که چند نفر دیگر در هیئت مدیره فعالیت می کنند ، من (سارا اسکندری) افسانه قلي زاده ، یوحنا حکیمی ، مهدی محمدی رئیس، بهار اسدی ، کامبیز معماری ، طبیعتا اعتقادات ما با افرادقبلي فرق داشته ، آنها هم قطعا دلشان می خواسته اتفاقاتی پیش بیاید ولی سلیقه ها و توانایی ها فرق می کند . در مجموع صنف سعی می کند اگر کاری از دستش بر می آید انجام دهد. ولی بزرگترین اتفاقی که به نظر من افتاده است این است که ما توانستیم با چنگ و دندان همین امکانات بسیار اندک را به دست بیاوریم و توانستیم حتی توجه داوران خارجی را به این سمت جلب کنیم و با این امکانات محدود موفق شویم .

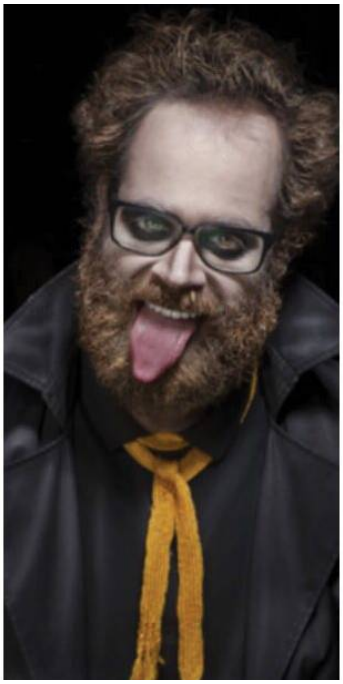

ما شش نفر امسال ککمی سختگیر تر عمل کردیم و فقط دو نفر عضو که یکی وابسته و یکی پیوسته پذیرفتیم . الان که ما می خواهیم بگوئیم تئاتر خیلی مهم است و افرادش خیلی حرفه ای عمل می کنند آموزش تعلیم هم باید از راه درست صورت گیرد تا موفق تر شویم .

ببین کارهایی که انجام داده اید کدام کار را بیشتر دوست داشتید و خودتان را راضی کرد ؟

سوال خیلی سختی ست . من کلا کارهایم را خیلی دوست دارم ، یعنی در این چند ساله مثلا تمام کارهایی که به آقای ثروتی انجام دادم مثل ویتسک و فهرست را خیلی دوست دارم .

اما دو کار بود که من خیلی نسبت به آنها احساس رضایت می کنم ، یکی «هملت» آرش دادگر بود که آقای دادگر معمولا کارهایش را کارگاهی پیش می برد و خیلی اهل دکور و گریم نیستند، کاری بود که بهمن ۹۲اجرا رفت ، جزء کارهایی بود که اصلا قرار نبود گریم داشته باشند ، دقیقا ده روز مانده به اجرا یکی از بازیگرانی که در نمایش بازی می کرد ، این پیشنهاد گریم را داده بود و آرش دادگر خیلی موافق نبوده است ، اما در نهایت با من تماس گرفتند و در نهایت جزء کارهایی شد که خیلی برایم عزیز بود و ده روزه این طراحی را انجام دادم و فضای خیلی خاصی داشت . «هملت» آرش دادگر کار خاصی بود یعنی در نهایت هملتي بود که من از همه چیز خارج شدم و به سمت و سوی دیگری رفتم . مثلا اوفلیا سیاه پوست شد . علاوه بر این کار ، «اتاق ورونیکا» نیز به همین شکل بود . در «اتاق ورونیکا» واقعا خستگی از تنم در رفت و احساس غرور می کردم و البته واقعا مدیون گروه بسیار نازنینم هستم و این را جدی می گویم ، سپهر گودرزی که اجرای گریم ررا به عهده داشت به همراه پریا الهی و امیر عباس حاتمی . البته من دائم پیش بچه ها بودم ولی از کارهای بسیار وحشتناک و سخت بود . ما در ابتدا یک پیرزن و پیرمرد داریم بعد در عرض پنج دقیقه باید تبدیل به دو آدم دیگر می شدند و واقعا تتمام تماشاچیاني که کار را را می دیدند می گفتند اگر ما نمی دانستیم فکر می کردیم دو بازیگر دیگر هستند .خیلی کار واقعا سختی بود که در پنج دقیقه با تعویض لباس بتوانیم دو آدم دیگر ارائه دهیم و پیر چچند دقیقه تماشاچی را گول بزنیم .

پیش آمده نمایشی را ببینید و دلتان خواسته باشد گریمش را خودتان انجام می دادید ؟

طبیعتا پیش می آید ، نمی خواهم حمل بر خودستایی باشد ، اما خوشبختانه اجراهای خوبی که این سالها اجرا شده است خودم بر سر آن کار بوده ام ، ولی طبیعتا پیش می آید که دلم می خواسته سر کاری باشم .

TheaterFestival.ir
TF@theaterfestival.ir
instagram.com/theaterfestival.ir
ویژه نامه بهاری وبسایت خبری تحلیلی تئاتر فستیوال / سال سوم / نوروز ۱۳۹۵

گزارشی از نظرسنجی انتخاب برترین نمایش سال ۱۳۹۴

وبسایت خبری ، تحلیلی تئاتر فستیوال هر ساله با برگزاری نظرسنجی ای برترین نمایش سال را از طریق رای مستقیم مخاطبین خود انتخاب می کند . انتخاب آثار شرکت کننده در نظرسنجی به اینگونه است که دپارتمان نقد تئاتر فستیوال از میان آثاری که از سوی این دپارتمان مهر «پیشنهاد می شوند» را دریافت کرده اند ، تعدادی اثر را برای رقابت معرفی می کند تا در یک بازه ی ۱۰ روزه از طریق رای مخاطبین نمایش برتر معرفی شود .

تئاتر فستیوال در سال ۹۴ ، به جای برگزار ی یک نظرسنجی ، با برگزاری دو نظرسنجی ، یکی برای نمایش های ۶ ماهه ی نخست سال و دیگری برای نمایش های ۶ ماهه ی دوم سال ، تلاش کرد تا به برگزاری یک نظرسنجی عادلانه نزدیک شود .

در نظرسنجی ای که برای آثار ۶ ماهه نخست سال ۱۳۹۴ برگزار شد ، تعداد ۲۲ اثربرگزیده توسط دپارتمان نقد تئاتر فستیوال به مدت ۱۰ روز از تاریخ دوازدهم تا بیست و دوم مهر ماه به نظرسنجی گذاشته شدکه از میان این آثار ، ۳ اثر برتر ، نمایش های «کالیگولا» به کارگردانی همایون غنی زاده با ۱,۷۲۹رای ، «فقط به خاطر من» به کارگردانی چیستایثربی با ۱,۵۳۶ رای و «فهرست» به کارگردانی رضاثروتی با ۱,۲۶۸ رای انتخاب شدند .

در نظرسنجی نیمه ی دوم سال نیز ، تعداد ۲۶ اثر برگزیده ای که از جانب دپارتمان نقد تئاتر فستیوال معرفی شدند ، به مدت ۱۰ روز از تاریخ پازدهم تا بیست و پنجم اسفند ماه به رقابت با یکدیگر پرداختند که از میان این آثار ، ۳ اثر برتر ، نمایش های «متاستاز» به کارگردانی علی اصغر دشتی با ۲,۱۸۱ رای، «خشم اژدها» به کارگردانی علی احمدی با ۱,۹۶۰ رای و «پدر» به کارگردانی میکائیل شهرستانی ۱,۷۹۸ رای انتخاب شدند .

حال با انتخاب ۳ اثر برتر نیمه ی نخست سال و نیمه ی دوم سال ، برای انتخاب برترین نمایش سال ۱۳۹۴ ، نظرسنجی نهایی که در اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۵ بر گزار می شود ،این ۶ نمایش به رقابت با یکدیگر خواهند پرداخت تا برترین نمایش سال ۱۳۹۴از طریق رای مخاطبین تئاتر فستیوال انتخاب شود .